

Δήμος Αρταίων

Τμήμα Λαϊκής & Παραδοσιακής Μουσικής ΤΕΙ Ηπείρου

ΑΡΤΑΙΩΝ ΠΟΛΙΣ - αρταίνον μέλος

10 - 14 Ιουνίου 2009

κάθε βράδυ στις 9.30 στις πλατείες της Άρτας

αρταίνον μέλος 2009

«Άπειρος Γη» 2009. Ο έβδομος χρόνος του κύκλου ανοικτών εκδηλώσεων του Δήμου μας. Η γιορτή -κατά τα ειωθότα- ξεκινά με το Μουσικό Τμήμα του ΤΕΙ μας. Μια συνεργασία που -όπως φαίνεται- αντέχει στο χώρο και στο χρόνο.

Πολλά παιδιά ολοκλήρωσαν τις σπουδές τους και άνοιξαν τα φτερά τους γι' άλλες πολιτείες. Συνεχίζουν όμως να είναι μαζί μας και οι νότες από τις μουσικές και τα τραγούδια τους που περιπλανιούνται στις γειτονιές της πόλης και κάθε χρόνο -τέτοιες μέρες- ζωντανεύουν...

Τα νέα παιδιά με το πάθος, τη δεξιότητά τους, την έμπνευσή τους φωτίζουν τις νύκτες της πόλης μας, διαλύοντας ταυτόχρονα τις λογής εικονικές πραγματικότητες που έχουν κατακλύσει τη ζωή μας. Έτσι εννοούμε την πολιτιστική παρέμβαση που αποτελεί άλλωστε το τελευταίο καταφύγιο της ανθρωπιάς και της ευαισθησίας. Γιατί μόνον με τον πολιτισμό μπορούμε να συντρίψουμε την βαρβαρότητα, την ξεπεσμένη φτώχεια, την ευκολία που κυριαρχεί γύρω μας... Να αντισταθούμε σε αυτό το ισοπεδωτικό καταναλωτικό πρότυπο που, δυστυχώς, έχει εισβάλει και στη χώρα μας και απειλεί να μας μεταβάλει σε πολιτιστική αποικία. Η πολιτιστική αλλοίωση συνεπάγεται απώλεια της εθνικής ταυτότητας.

Οι ρίζες μας χαλαρώνουν, το παρελθόν μας γκρεμίζεται! Οι υπέροχες ιδιαιτερότητες του λαού μας ξεθωριάζουν, η δημιουργικότητα πνίγεται, η μνήμη μας απειλείται... Όταν ξεκινήσαμε, δεν ξέραμε που θα φτάσουμε. Επτά χρόνια τώρα αρμενίζουμε στα πελάγη των ανοικτών οριζώντων. Το ταξίδι για την «Άπειρο Γη», συνεχίζεται.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΡΤΑΙΩΝ
Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

αρταίνον μέλος 2009

Είναι κοινός τόπος ότι διερχόμαστε μια εποχή βαθιάς κρίσης στο χώρο του πολιτισμού και της εκπαίδευσης. Κρίση που συμβαδίζει, βέβαια, και είναι συνάρτηση της γενικότερης κοινωνικής, πολιτικής και, πρόσφατα, οικονομικής κρίσης. Μόνο που συχνά τέτοιοι κοινοί τόποι ξεχνούν να αναμετρηθούν με δράσεις που προβάλλουν αιτήματα ζωής και συμπεριφορών, προτάσεις που αντιτάσσουν ελπιδοφόρα σκιρτήματα και αντιστάσεις, καταθέσεις που διακρίνονται για τη συνέπεια και τη συνέχειά τους.

Για το ΤΕΙ Ηπείρου συναντήσεις, όπως αυτές που επωάζει κάθε χρόνο το Τμήμα Λαϊκής & Παραδοσιακής Μουσικής και αγκαλιάζει με θέρμη ο Δήμος Αρταίων, αποτελούν κάτι περισσότερο από καλλιτεχνικές εκδηλώσεις που διανθίζουν την καθημερινότητά μας. Μας καλούν να ομιξουμε στην αντίπερα όχθη του πολιτισμού του θεάματος, να συνεχίσουμε ως φυγόκεντροι θύλακες πολιτισμού και παιδείας, διακέοντας τη δυναμική, την εμπειρία και το όραμα ενός σύγχρονου ακαδημαϊκού περιβάλλοντος προς τα έξω, σε γειτονιές, πλατείες, και δρόμους. Οι Ανοιχτές Πύλες του Ιδρύματος προτείνουν συμβολικά την κατασκευή του δημόσιου χώρου ως χώρου διαπροσωπικής επαφής, συμμετοχής και ευθύνης, της δημόσιας σφαίρας ως πεδίου δημιουργικής σύντηξης πληθυντικών οραμάτων κοινωνικής ευαισθησίας, εμπλοκής, και εμπιστοσύνης, και της δημόσιας τρίτοβάθμιας εκπαίδευσης ως πρωτοπόρου και αξιόπιστου φορέα δημιουργικής αναδιαμόρφωσης των χώρων και των χρόνων της περιφέρειας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ
Γ. ΓΚΙΚΑΣ

Σμυρνιοί Συνθέτες του Ρεμπέτικου

Δημήτρης Μυστακίδης

Γιώργος Μιναχειλίδης: κανονάκι
Μαρίνα Λιόντου Μωχάμετ: ούτι
Δέσποινα Μαυρίκη: κιθάρα
Γιάννης Κηπόπουλος: κιθάρα
Νίκος Σταμούλης: κρουστά
Σάκης Χατζηπανδρέας: βιολί
Παναγιώτης Χριστοδουλόπουλος: φωνή
Αλεξάνδρα Διαμάντη: φωνή
Αναστάσης Πούλιος: φωνή
Αγάπη Διαγγελάκη: φωνή

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ

Δροσάτη Πελοπόννησος, Γ. Τσαούς
Διαμάντω αλανιέρα, Γ. Τσαούς - Ο Μεμέτης, ανωνύμου
Δώδεκα χρονώ κορίτσι, ανωνύμου - Τσερκέζα, ανωνύμου
Δερβίσης και Ρίτα, Ι. Μοντανάρη
Αγιοθοδωρίτισσα, Β. Παπάζογλου
Η Μαρίτσα η Σμυρνιά, Δ. Σέμπο - Γ. Πετροπουλέα
Γεια σου Λόλα μερακλού, Δ. Μπαρούση
Μην ορκίζεσαι βρε ψεύτρα, Δ. Σέμπο - Γ. Πετροπουλέα
Το μάγκικο, Κ. Καρίπη - Γ. Πετροπουλέα - Πατρινιά, Ι. Πετρόπουλου
Κατινάκι μου για σένα, Κ. Καρίπη
Μανώλης ο χασικλής, Γ. Δραγάτος - Καμωματού, Γ. Δραγάτος
Μόρτισσα Σμυρνιά, Κ. Καρίπη - Γ. Πετροπουλέα - Αψιλίες, Γρ. Ασίκη
Αραπίνα μου σκερτσόζα, Ρ. Εσκενάζυ
Το μπαγλαμαδάκι σπάσε, Α. Διαμαντίδη (Νταλκά)

Η Σμύρνη για αιώνες λειτουργούσε ως κοσμοπολίτικος πόλος έλξης συγκεντρώνοντας πληθυσμούς από το εσωτερικό της Ανατολής, τα νησιά και την κυρίως Ελλάδα. Η μουσική της παράδοση μεταφέρθηκε σταδιακά στα αστικά κέντρα της κυρίως Ελλάδας, όπου λειτουργούσαν καφέ αμάν από τα τέλη του 19ου αι, και γνώρισε ιδιαίτερη απήχηση ιδιαίτερα μετά το 1922. Με το πέρασμά της αυτό συντελεί σε σημαντικό βαθμό στη δημιουργία του ρεμπέτικου, και αναδεικνύει την καλλιτεχνική πρωτοπορία μιας σειράς μουσικών, όπως οι Π. Τούντας, Β. Παπάζογλου, Γ. Δραγάτος, Γ. Τσαούς, Γ. Ασίκης, Κ. Καρίπης κα.

ΨΑΡΟΠΛΙΑ

Σημείο αναφοράς. Κέντρο του Κέντρου. Αγορά, τόπος ευνάδρωσης, ζωιά επαφής και επικοινωνίας των Αρτινών με φόντο τα περίφημα θαλασινά του Αμβρακικού. Τα Ψαροπλία ή αλλιώς «φαρμάτα» - μια ετερογενής αγορά αλιευμάτων και κρεάτων κτίστηκαν στη δεκαετία του '30 και έλαβαν τη σημερινή τους μορφή μετά τον ισοπεδωτικό για την πόλη αεροπορικό βομβαρδισμό του '41. Στην «πουντιάστρα», όπως λεγόταν λόγω των ισχυρών ρευμάτων η περιοχή κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, υπήρχε ο Άη Μηνάς, το όριο ανάμεσα στο Ρωμιοπάζαρο και το Τουρκοπάζαρο της πόλης. Η εκκλησία κάηκε στα τέλη του 19ου αιώνα και στα ερείπια της κτίστηκαν επίτια που φιλοξένησαν τους πρόσφυγες της μικρασιατικής καταστροφής.

«Από την άκρη των ακρώ»:
μουσικές από το νότιο άκρο της Ελλάδας

Κώστας Κυριτσάκης

Διονυσία Εφεντάκη: φωνή
Λαμπρινή Κάμπουρα: φωνή
Σταύρος Μαραγκουδάκης: λύρα-φωνή
Γιάννης Παπαδόπουλος: λύρα-φωνή
Μανώλης Μανουσάκης: κιθάρα-φωνή
Μιλτιάδης Μαντινάος: ασκομπαντούρα-λαούτο
Στέλιος Παπαδάκης: λαγούτο-μαντόλα
Δημήτρης Κιαουλιός: μπουλγαρί

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ

Από την άκρη των ακρώ - Ζερβόδεξος
Δάκρυα-Φιλεντέμ-Στον ψεύτη κόσμο-Ούλοι αγαπούν
και χείρυνται-Ήλπιστα όρη να σειστούν
Μανάς - Κλωνάρια-Μπαλαμπιανός-Περβολιανός
Τη μάνα μου την αγαπώ
Γιασεμάκι-Χαλεπιανός-Σα βρεις καλιά-Χίλιες καρδιές
Κρυφά για σένα - Νενέ-Καλιά να βάλω
Γλυκομπλίτσα-Μάνα λούγιε με-Μελαμπιανός-
Κουτρολιανό νερό - Κοντυλιές-Πεντοζάλι
Έχετε γεια βασιλικοί

Βιόλες από την Κίσαμο κι από το Κάστρο δυόσμο,
από τη Στεία αρισμαρί, φλιοκούνη του Ρεθέμνου·
μια αλογύρα κάνομε στη Κρήτης το περβόλι,
τοι μυρωδιές μαζώνομε, να τσι μυρίσετε όλοι.

Γεωργία Αγουρίδα

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ο ναός του Αγίου Νικολάου αποτελεί μια εκλεκτά νέα κατασκευή, η οποία ωστόσο φέρεται να κτίστηκε κοντά σε ερείπια παλαιότερου ναού. Πέριξ του σημερινού ναού αναφέρονται η ενοικία των Μητρώων ή Περιβόλιου με το ομώνυμο τζαμί, των Ταμπιακιάρηδων, που πήραν τ' όνομά τους απ' τα βυρσοδεψία, η ενοικία Ελισαβεθή ή Γεφυρόπουλου, όπως την ονόμαζαν οι χριστιανοί λόγω του δίτοξου πέτρινου γεφυριού της, καθώς και τα τούρκικα χαμάμ, και οι καφεντέδες της Σουλτάν Μπαγιαζίτ. Η περιοχή αποτελούσε προέκταση του Τουρκοπάζαρου και κατείχε σημαντικό ρόλο στην οικονομική και εμπορική δραστηριότητα της πόλης.

Πεορέφια και Σεμάγια: έργα από το ρεπερτόριο της Οθωμανικής μουσικής παράδοσης

Ευγένιος Βούλγαρης

Φωτεινή-Αισιέθ Κοκκάλα: βιολοντσέλο
Βάλια Σπαθάρα: βιολοντσέλο
Άσπα Ανωγιάνη: πολίτικη Λύρα
Μαρίνα Λιόντου-Μωχάμετ: ούτι
Χριστόφορος Μνάσωνος: ούτι
Παναγιώτης Καϊτατζής: ούτι
Ορέστης Ζυρίνης: ούτι
Χρήστος Τραμποσίνης: πολίτικο λαούτο
Σπήλιος Κούνας: πολίτικο λαούτο
Παναγιώτης Κολοβός: κλαρίνο
Γρηγόρης Καζαντζής: κλαρίνο
Ηλίας Μαντικός: κανονάκι
Σοφία Παλαμύδη: κανονάκι
Χρυσά Καραίσκου: κανονάκι
Δήμητρα Καλλιάρη: κανονάκι
Τάσος Πούλιος: κανονάκι
Μαργαρίτα Δάκου: βιολί
Δανάη Λουκίδη: βιολί
Νατάσα Σαμψών: νέυ
Διονυσία Παπαγεωργίου: τοξωτό ταμπούρ
Μιχάλης Σκόρδος: κρουστά
Στρατής Σκουρκέας: κρουστά
Μελέτης Παντελίδης: κρουστά
Στάθης Κουτούζος: κρουστά

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ

Παρουσιάζονται έργα των συνθετών

Veli Dede, Nedim Aga, Yusuf Pasa, Tatynos, Aziz Dede.

Τα Πεορέφια και τα Σεμάγια αποτελούν τις πιο γνωστές επώνυμες οργανικές φόρμες της Λόγιας Οθωμανικής Μουσικής, μιας μουσικής παράδοσης που αντικατοπτρίζει το κοσμοπολίτικο περιβάλλον του χώρου που τη γέννησε, της Κωνσταντινούπολης. Τα τελευταία χρόνια και στα πλαίσια της στροφής στη μελέτη και σπουδή της μουσικής της Κωνσταντινούπολης, οι οργανικές αυτές φόρμες έγιναν ιδιαίτερα δημοφιλείς ως τα κατεξοχήν μέσα προσέγγισης αυτής της μουσικής παράδοσης. Η υψηλή καλλιτεχνική τους αξία σε συνδυασμό με την ιδιαίτερη σημασία τους ως εκπαιδευτικά μέσα αναδύονται εξάλλου με μεγαλύτερη προφάνεια στα πλαίσια των αναπόδραστην συνεκτικών που υφίστανται ανάμεσα στη παράδοση της Λόγιας Οθωμανικής Μουσικής και τα ιδιώματα του ελληνικού χώρου.

ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΙΣΣΑ

Η Παναγία Παρηγορήτισσα («Παρηγορήτρια»), περίφημος ναός του μεσαιωνικού κράτους της Ηπείρου, ήταν καθολικό μονή και χρονολογείται περίπου στα τέλη του 13ου αι. μ.Χ. Αποτελεί κτίσμα του Νικοηρόρου Α΄ Κομνηνού Δούκα της Ηπείρου, της συζύγου του, Άννας, και του γιου του Θωμά. Διώροφος πεντάτροπος ναός με περίεργο και νάρθηκα, καθώς και μεταγενέστερες εντυπωσιακές τοιχογραφίες του μοναχού Ανανία (1558). Αρχιτεκτόνημα σύμβολο για την πόλη φέρεται να έπαιξε σημαντικό ρόλο στην επανάσταση του 1821, ενώ κατά την Οθωμανική διοίκηση στην περιοχή δυτικά του ναού λειτουργούσε εμποροπανήγυρη.

Σύγχρονο Ελληνικό Τραγούδι

Μπάμπης Παπαδόπουλος

Χρήστος Τραμποσίνης: μπουζούκι
Χρήστος Γελαδάρης: μπάσο
Ορέστης Ζυρίνης: σαξόφωνο
Παναγιώτης Ηλιόπουλος: σαξόφωνο
Νατάσα Σαμψών: φλάουτο
Διονύσης Θεοδώσης: κλαρίνο
Στάθης Κουτούζος: κρουστά
Γιώργος Μαγαλιός: κρουστά
Χάρης Παπαμαργαρίτης: κιθάρα
Βαγγέλης Καζαντζής: κιθάρα-φωνή
Γιώργος Βαρούχας: φωνή
Κώστας Λαφτσίδης: φωνή
Δημήτρης Μανωλάτος: φωνή
Μαρία Καφαλού: φωνή
Πελαγία Ματαλιωτάκη: φωνή

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ζειμπέκικο, στίχοι-μουσική: Δ. Σαββόπουλος
Μπάλλος, στίχοι-μουσική: Δ. Σαββόπουλος
Σεβάχ ο θαλασσινός, στίχοι-μουσική: Μ. Λοίζος
Τίποτα δεν πάει χαμένο, στίχοι: Μ. Ρασούλης, μουσική: Μ. Λοίζος
Πες μου πώς γίνεται, στίχοι: Μ. Ρασούλης, μουσική: Μ. Λοίζος
Τροχαίο, στίχοι: Μ. Ρασούλης, μουσική: Ν. Ξυδάκης
Χαβαλεδιάρικο, στίχοι: Μ. Ρασούλης, μουσική: Ν. Ξυδάκης
Μη φοβάσαι που φοβάσαι, στίχοι: Μ. Ρασούλης, μουσική: Ν. Ξυδάκης
Ερωτικό, στίχοι: Μ. Ρασούλης, μουσική: Ν. Ξυδάκης
Παγασπτικός, στίχοι-μουσική: Α. Μπακιρτζής
Συχνάζεις στο μικρό καφέ, στίχοι-μουσική: Α. Μπακιρτζής
Μάτια μου, στίχοι-μουσική: Ο. Περίδης
Λένε, στίχοι: Μ. Ρασούλης, μουσική: Σ. Μάλαμας
Κοντραπούντο, στίχοι: Α. Αλκαίος, μουσική: Σ. Μάλαμας
Για την Ελλάδα, στίχοι-μουσική: Σ. Μάλαμας
Χαραυγές, στίχοι-μουσική: Θ. Παπακωνσταντίνου
Μιλώ για σένα, στίχοι-μουσική: Θ. Παπακωνσταντίνου

Μια αναφορά στη γενιά των μουσικών, η οποία έχοντας γνωρίσει και αγαπήσει το ελληνικό λαϊκό τραγούδι και ζώντας την περίοδο των αλλαγών, αισθητικών και κοινωνικών, που σημάδεψαν τις δεκαετίες του '60 και '70, δημιούργησε ένα άλλο είδος λαϊκού τραγουδιού. Το είδος αυτό χαρακτηρίζεται από το μπουζούκι και το καθαρά λαϊκό χρώμα των προηγούμενων δεκαετιών, αλλά και ηλεκτρικά όργανα και αναφορές σε δυτικές μουσικές. Η επιλογή των τραγουδιών έγινε με γνώμονα την κατά περιόδους συνεργασία των καλλιτεχνών.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΚΟΥΦΑ

Εντυπωσιακή σε μέγεθος πλατεία που βρίσκεται κοντά στον ναό της Παρηγορήτισσας και πήρε το όνομά της από το Νικόλαο Σκουφά, έναν από τους πρωτεργάτες του ελληνικού εθνικού κινήματος. Καταγόμενος από το Κομπότι, ο Νικόλαος Σκουφάς εργαζόταν στην Οδησό ως έμπορος. Είχε επηρεαστεί ιδιαίτερα από το Ρήγα Βελεστινλή και συμμετείχε στη σύσταση της Φιλικής Εταιρείας. Ο Ιωάννης Φιλήμων σε φυκογραφία του γράφει: «Ο Σκουφάς ήτο άνθρωπος αυστηρής ηθικής με ευαίσθητον και αγαθήν καρδίαν, φιλόανθρωπος, ενεργητικός και με μέγαν πατριωτισμόν. Ήτο μικράς παιδείας, αλλά μεγάλης πείρας». Το ιστορικό μουσείο που φέρει το όνομά του φιλοξενείται στην οικία Γαρουφαλλιά, δίπλα στην Παρηγορήτισσα.

Άρτα: άλλοτε και τώρα

Γιώργος Φλούδας

Γιώργος Αγγελόπουλος: φωνή
Διαλεκτή Φλωροσκούφι: φωνή
Μάριος Σαρακασιάνος: λαούτο- φωνή
Δημήτρης Λαμπάκης: κλαρίνο
Γιάννης Τολιόπουλος: κλαρίνο
Νίκος Γούσιος: κλαρίνο
Δημήτρης Ράπτης: λαούτο
Βασίλης Αθανασιάς: βιολί
Θανάσης Καρακώστας: βιολί
Ελένη Μουλά: σαντούρι
Χαράλαμπος Παπαγιαννούλης: σαντούρι
Περκλής Ζήσης: κιθάρα
Γωγώ Μπατσικούρα: κρουστά
Ιάκωβος Μπαδιανούδης: κρουστά

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ

Χόρα - Παλιό Πρεβεζιάνικο
Τρυγόνα (Πουλιά πετούμενα) - Μαραίνομαι ο καπμένος
Η Άρτα πέτρα να γενεί - Βλάχα πλένει στο ποτάμι
Ο Μαργιολικός - Η Άρτα (οργανικός τσάμικος)
Ένα Σαββάτο βράδυ - Ο Λιούλιος - Τα κλάματα
Παπαδοπούλα λεβεντονιά - Η Γενοβέφα (οργανικό)
Τώρα είν' ο Μάης κι η άνοιξη
Κλαίνε θρηνούνε τα βουνά (Της Άρτας το ποτάμι)
Μάνα μ' στο περιβόλι μας
Η Σέλφω με τ' απδόνια (οργανικό)

Δε γνωρίζουμε πολλά για τη μουσική της πόλης της Άρτας και της όμορής της πεδινής περιοχής στο παρελθόν. Στο βαθμό που μπορούμε να ανασυνθέσουμε την πορεία της μέσα από προφορικές μαρτυρίες συναντούμε μια σειρά ετερόκλητων στοιχείων, όπως χόρες και μαρς, μικρασιατικούς σκοπούς και ξηρομερίτικα τραγούδια κλπ., τα οποία και αντανakλούν πια πληθώρα πολιτισμικών επιρροών και ανταλλαγών. Η ζωτικότητα κάποιων από αυτά και ο παραμερισμός άλλων αναδεικνύουν ότι το παρόν δεν είναι παρελθόν, αλλά αναπόδραστα απορρέει από αυτό. Η σημερινή συναυλία δεν είναι παρά μια προσπάθεια να αφουγκραστούμε μια όψη της μουσικής της πόλης μας άλλοτε και τώρα.

ΑΓ. ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ

Οι Άγιοι Ταξιαρχές «εξόδιση» εκκλησία» απενίσουν από τη Βαλαώρα, το μπαλίκι της πόλης, την πεδιάδα και τον Αμφρακικό. Πετροβούνι η παλιά ονομασία της περιοχής η οποία υποδέχθηκε, στις αρχές της δεκαετίας του '50 τους ορεινούς, που εγκατέλειψαν τότε μαζικά τα χωριά τους (Πράμαντα, Θεοδώριανα, Μελεσοουργοί). Αρχικά η περιοχή ήταν αραιοκατοικημένη και οι πρώτες μορφές κατοικίας ήταν καλύβες από άχυρο και λάσπη, «φουρλωτές», όπως λέγονταν χαρακτηριστικά. Από τα τέλη της δεκαετίας του '70 ωστόσο άρχισε η μεγάλη ανοικοδόμηση. Πριν τη 1950 στην περιοχή λειτουργούσε στρατόπεδο, στα όρια του οποίου υπάρχουν μαρτυρίες για ύπαρξη εβραϊκού νεκροταφείου.

Όπως κάθε συλλογικό εγχείρημα, ο σχεδιασμός και η παραγωγή των φετινών εκδηλώσεων είναι καρπός των προσπαθειών μιας πληθώρας ανθρώπων.

Ιδιαίτερη αναφορά ωστόσο θα πρέπει να γίνει:

- στους φοιτητές που συμμετείχαν και φέτος με ενθουσιασμό και πειθαρχία παρά το ιδιαίτερα επιβαρυνμένο πρόγραμμά τους
- στους καθηγητές - υπεύθυνους των συνόλων, οι οποίοι για μια ακόμη χρονιά εργάστηκαν αφιλοκερδώς και με περισσό ζήλο και αφοσίωση
- στο Λευτέρη Παύλου, έκτακτο συνεργάτη του Τμήματος, που είχε το γενικό συντονισμό
- στο Βασίλη Μάρκου, έκτακτο συνεργάτη του Τμήματος, που επιφορτίστηκε με συνέπεια και συνέχεια τα του ήκου
- στους οδηγούς του Ιδρύματος
- στον προϊστάμενο του Τμήματος Ηλία Σκουλίδα
- στο φωτογράφο Βασίλη Γκανιάτσα
- στη γραφίστρια Αφροδίτη Ζούκη

Η Νατάσα Σαμψών εργάστηκε ευφάνταστα και με περισσή προσήνεια, έχοντας να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις πολλαπλών ρόλων. Μεταξύ άλλων, η συλλογή προφορικών μαρτυριών για τη ζωή των πλατειών της πόλης στο άμεσο παρελθόν ήταν δικό της μέλημα. Την ευχαριστούμε ιδιαίτερως.

Η συνέχιση του εγχειρήματος οφείλει πολλά στο Δήμαρχο Αρταίων, κ. Πάνο Οικονομίδη, και στους συνεργάτες του, Γιώργο Αθανασούλα, Λάμπρο Πανή, και Κώστα Παπαθεοδώρου. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Η τεχνική υποστήριξη από την πλευρά του προσωπικού του Δήμου υπήρξε για μια ακόμη χρονιά εξαιρετική.

Επίσης ευχαριστούμε θερμά:

- όσους στο παρελθόν εργάστηκαν για τη θεμελίωση και εδραίωση του θεσμού αυτού
- τον Πρόεδρο, κ. Γρηγόρη Γκίκα, και το Συμβούλιο του ΤΕΙ Ηπείρου που με περισσή ευαισθησία στήριξαν ηθικά και οικονομικά τη συνέχιση του εγχειρήματος και μετά το πέρας των πόρων του Γ' Κοινοτικού πλαισίου στήριξης (έργο «Αναμόρφωση Προπτυχιακών Προγραμμάτων Σπουδών»), στα πλαίσια του οποίου η παραγωγή αυτή εγκαινιάστηκε και θεσμοποιήθηκε.

Η εκτύπωση του εντύπου και της αφίσας των εκδηλώσεων είναι χορηγία του Δήμου Αρταίων. Στην αφίσα και το πρόγραμμα χρησιμοποιήθηκαν εικαστικά στοιχεία από το έργο της Stephanie Blasius-Glatz.